

ת"פ 14993/01 - מדינת ישראל נגד אליאס תומה

בית המשפט המחוזי בנצרת
ת"פ 14-01-14993 מדינת ישראל נ' תומה

בפני כבוד השופט יפעת שיטרית
בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליאס תומה

הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. נגד הנאשם הוגש לבית משפט זה כתוב אישום, הכלול בחובו שני אישומים במסגרתם ייחסו לו עבירות הצתה.
2. תחיליה כפר הנאשם במייחס לו בכתב האישום.
3. בדין אשר התקיים בפני ביום 15/2/16 ובטרם החול בשמיית ראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, הנאשם יחזיר בו מכפירתו, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן וירשע על פי הودאותו. עוד הסכם, כי מפהאת גלו של הנאשם במועד ביצוע העבירות ובטרם ישמעו טיעוני הצדדים לעונש, יתקבל تسוקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם ולאחר מכן יטענו הצדדים באופן חופשי לעונש, כמו גם, כי לא יהיה בהמלצות הتسוקיר כדי לחיבר את מי מן הצדדים (הכל ביחד "קרא להלן" **"הסדר הטיעון"**).

4. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשם חזר בו מכפירתו, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: **"כתב האישום המתוקן"**). הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והרשע על פי הודאותו באישומים ובעבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

הצתה - עבירה לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **"חוק העונשין"**).

אישום שני:

הצתה - עבירה לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין.

בהתאם להסדר הטיעון, כמו גם בזיקה לументות הצדדים וגולו של הנאשם בעת ביצוע העבירות, הוריתוי על הגשת تسוקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם. تسוקיר, כאמור, מונח בפני.

עמוד 1

עובדות כתוב האישום המתוקן:

עובדות האישום הראשון:

5. מעובדות אישום זה עולה, כי הנאשם מתגורר בשכונת כוכב הצפון בנצרת. עוד עולה, כי בתאריך 27/11/13, בשעה 21:30 או בסמוך לכך, התרפחה קטטה בין מספר מערבים משפחתיים ابو לאשין ואבו אחמד, המתגוררים בשכונות אלה לאלה, במבנה אחר, בן 4 קומות, בלב שכונת כוכב הצפון בנצרת (להלן בהתאם: "הקטטה" ו- "המבנה").

6. עוד עולה, כי במהלך הקטטה נפגע נادر ابو אחמד בראשו ופונה לבית החולים לקבלת טיפול רפואי. בהמשך הלילה, לאחר שנודע לנ羞 על דבר הקטטה וכן על פצעיתו של נادر ابو אחמד, הוא הגיע בלוויית שניים אחרים לבניין. הנאשם ואחרים עלו לקומה בה מתגוררת משפחת ابو לאשין וקרבו לדלת הכניסה. אותה עת היו בני הזוג ابو לאשין בתחנת המשטרה, לאחר שנעצרו בגין מעורבות בקטטה ובבית שבו שניהם מילדי המשפחה, ילדי 1996 ו- 1999, אולם הנאשם לא היה מודע לעובדה זו.

7. בשלב זה, ירה אחד האחרים מכל נשק שהחזיק ברשותו 10 כדורים על דלת הכניסה לבית והנ羞 ואדם נוסף שפכו נוזל דליק על דלת הכניסה ועל הרצפה בסמוך לדלת. הנאשם יצא את הנוזל הדליק באמצעות מצית והשלשה נמלטו מהמקום.

8. כתוצאה מעשייהם של הנאשם והאחרים, נגרם נזק לדלת הכניסה ועשן חדר לטור הבית. במקום הזעקה כוחות משטרה וכיבוי, אשר כיבו את הדלקה.

עובדות האישום השני:

9. מעובדות אישום זה עולה, כי עבר לאירועים נשוא אישום זה, הייתה בבעלותו של סאדן ابو זוויד (להלן: "המתلون"), משאית איסוזו מר. 5874450 (להלן: "המשאית"). המתلون מתגורר בשכונת כוכב הצפון בנצרת, במרקח של כמה מאות מטרים מביתו של הנאשם.

10. עוד עולה, כי בלילה שבין 27/12/13 - 27/12/14, חנתה המשאית בסמוך לביתו של הנאשם, בסמוך אליה חנו כלי רכב נוספים ובקרבתם מצויים בתים מגורים. עובר ליום 28/12/13, בשעה 00:15, או בסמוך לכך, גמלה בליבו של הנאשם החלטה להציג את המשאית וזאת לבקשתו של אחר.

11. על מנת להוציא את התכנון אל הפועל, הגיע הנאשם בתאריך 27/12/13 בשעה 23:42 או בסמוך לכך לתחנת הדלק "סונול" באזורי צומת המוסכים בנצרת, שם רכש מספר ליטרים של בנזין, אותם מילא במיכל פלסטי (להלן: "החומרים הדליק" ו- "המיכל" בהתאם). בשעה 00:15 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם, כשהוא מצויד במיכל ובו החומר הדליק, לחניה בה חנתה המשאית, שף את החומר הדליק על חלקה הקדמי של המשאית, הציגו באמצעות מצית ונמלט מהמקום.

12. כתוצאה מעשיו של הנאשם, ניצת חלקה הקדמי של המשאית ונגרם לה נזק. האש כובתה ע"י המתلون ובני משפחותו.

טייעוני המאשימה לעונש:

13. בדיעון מיום 28/5/15 הגישה המאשימה את טיעוניה לעונש בכתב. במסגרת טיעוניה לעונש צינה המאשימה את עובדות כתוב האישום המתוקן על שני חלקיו בהן הודה הנאשם ועל פיהן הורשע וכן, את

העבירות בהן הורשע הנאשם על פי הודהתו. עוד ציינה המאשימה את פרטיו הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, כמבואר לעיל. כן הפנתה המאשימה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין.

14. לשיטת המאשימה, מתחם הענישה בגין כל אחד מהאישומים נשוא כתוב האישום המתוקן, נע בין 24 חודשים מאסר בפועל לבין 48 חודשים מאסר בפועל וכי כל אחד מהאישומים שהוא "airo'ot" נפרד. לטענתה המאשימה, נוכח הנسبות הספרטניות של המקירה דין, יש מקום להורות על חיפוי המתמחים באופן חלקי ולקבוע, כי עונש המאסר הראו' יעמוד במקרה דין על 3 שנות מאסר בפועל.

15. באשר לערבים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, טענה המאשימה, כי הנאשם חטא פעמיים באחת מה Hebrites החמורות הקיימות בספר החוקים. עוד הדגישה, כי אש אשר ניצתה לבב אзор מגורים בקרבת מכונות חוננות, או בתוך בניין מגורים, עלולה להוביל לתוכאות הרות אסון ואין למצית כל שליטה על מידיה של האש ועל ההשלכות העוללות להיות למעשה. לטענתה המאשימה במקרה דין פגע הנאשם בערך המוגן של שלום הציבור ובוחנו, גם שלכאורה כוונו מעשי כלפי רכוש ספציפי השיר לבני אדם מסוימים. יחד עם זאת, פוטנציאל ההרס עלול היה להתפשט למוגלים רחבים כלפי אנשים, או רכוש נוסף.

16. באשר למדיניות הענישה הנהוגה ציינה המאשימה, כי ההחלטה רואה בחומרה את העבירות שביצע הנאשם ובתי המשפט עמדו פעם אחר פעם על הסכנות הכרוכות בעבירות ההצעה ועל הצורך להשיט ענישה מرتיחה בדמות מאסרים בפועל בגינה. כן הפנתה המאשימה לפסקה רלוונטית ולענישה אשר הושטה במסגרתה.

17. באשר לנسبות הקשורות ביצוע העבירות ציינה המאשימה, כי המעשים לא בוצעו על רקע גחמה רגעית של הנאשם או משומם שהוא נקלע לאירוע או למקום מסוים ונגרר לביצוע העבירות, אלא שעסוקין במעשים אשר הינם פרי תכנון מוקדם והגעת הנאשם לשתי הzirot הייתה מתוכננת ומתוזמנת מראש.

18. באשר לחלקו היחסי של הנאשם ביצוע העבירות, טענה המאשימה, כיאמין לכואורה בשני האירועים הנאיםינו קשור לסיכון העומד בסיס המעשים המיוחסים לו, אולם אין בכך סיבה זו משומם נסיבה מוקלה משומם שהנאשם נטל חלק מהותי ביצוע העבירות, ה策רף לאחרים באישום הראשון והציג בעצמו את המשאית נשוא האישום השני, ללא כל מORA וambil שיש לו קשר ישיר לסיכון. באלה יש כדי ללמד, כך לשיטת המאשימה על קלות דעתו של הנאשם ועל מצביים בהם הוא עלול להיגרר לסכנות כלפי עצמו וככלפי אחרים. עוד הדגישה המאשימה, כי עסוקין בשני מקרים שונים, מרוחקים זה מזה ב - 30 יום כשבשניהם טמון פוטנציאל מסוכנות רב.

19. עוד ציינה המאשימה, כי הנאשם אכן היחיד שהעומד לדין בגין האירועים נשוא כתוב האישום, זאת על אף שהזוהו של האחרים ידועה למאשימה והם נחקרו תחת זההה ושוחררו אולם, השיקול היחיד שעמד בסיס קבלת ההחלטה של המאשימה בהקשר זה הינו השיקול הראיתי והמאשימה סבירה, כי לא היו די ראיות כנגד האחרים היכלות לעמוד בסיס כתוב האישום ולפיכך, הוחלט שלא להגיש נגדם כתוב אישום.

20. המאשימה מודעת להודאת הנאשם והמייחס לו ולעובדה, כי יש לזקוף זאת לזכותו.

21. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות ציינה המאשימה, כי כתוצאה מעשי הנאשם נזק לרכוש,

כמפורט בכתב האישום המתוון. באשר לעירית סולחה, כעולה מتسקיר שירות המבחן צינה המאשימה, כי ככל שזו נערכה, הרי שהיא רלוונטי רק לאחד האישומים. עוד צינה המאשימה, כי הנזק שצפו היה להיגרם מביצוע העבירות הינו רב וכי העובדה שלא נגרם נזק בנפשו, או כי הנזק לרכוש שנגרם אינו עצום, אינה יכולה להיזקף לזכותו של הנאשם.

.22. באשר לשיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי אין בנסיבות סיבה לגיטימית שתצדיק את מעשי הנאשם וכי לא הובאה אינדיקציה שמשהו איים על הנאשם, או הכריח אותו לבצע את המעשים. לחובת הנאשם עומדת דואקה הוכנות מצדו לבצע שתי עבירות ללא כל קשר ישיר לשיר לסקטור ומבלוי שנתן דעתו לחומרת המעשים ולופוטנציאל ההרס הגלום בהם. באשר לטענתה הנתבע בפני קצינת המבחן, כי המעשים בוצעו לכארה על רקע שתית אלכוהול, טענה המאשימה, כי לטענה זו אין תימוכין בחומר הראיות, או בעובדות כתוב האישום המתוון, ואין להעניק לה משקל.

.23. עוד צינה המאשימה, כי הנאשם אכן צער, על גבול הקטינות, אך הוא הבין את חומרת המעשים ויכול היה להימנע מהם.

.24. באשר לקביעת העונש הרاءו לנאים בתוך מתחם העונש ההולם, צינה המאשימה, כי הנאשם ביצع את העבירות בהיותו בגיר, על סף הקטינות וכי יש להתחשב בכךון זה במיקום העונש הרاءו לנאים בתוך המתחם. עוד צינה המאשימה, כי אין אינדיקציה לפגעה מעבר לציפוי המשפחה הנאמם בהקשרו של העונש שיוותה עליו וכי הנאשם הינו צער המתגורר עם משפחתו, וכי אין בני משפחה הסמוכים על שולחנו.

.25. באשר לנטיילת האחריות על המעשים ושיטוף פעולה עם רשות החוק, צינה המאשימה, כי הנאשם הודה במיוחס לו בעת חוקיותו במשטרת ובבית המשפט ונטל אחריות על המעשים. עובדות אלו צריכות להיזקף לזכותו. עוד צינה המאשימה, כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

.26. עוד עטרה המאשימה, כי בית המשפט יתן משקל ראוי להגנה על הציבור, להרתעה האישית ולהרתעת הרבים בבוואר למקם את העונש הרاءו לנאים בתוך המתחם. עוד התייחסה המאשימה למסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ולעליה ממנו. בהקשר זה צינה המאשימה, כי הממד החד ערכי המנחה את שירות המבחן הינו הטיפול ושיקום הנאשם וכי לא ניתן להסכים להמלצת שירות המבחן באשר לענישה אשר יש להשית על הנאשם במקרה דנן, ענישה המנותקת לחלוון מכל אינטרס ציבורי רחב ומ坦בשת על האינטרס הצר של הנאשם ושיקומו, שיקום אשר יכול למצוא גם בין כותלי בית הסוהר. תפקידו של בית המשפט הינו לאין ולשקל נכונה בין האינטרסים השונים ולהשיט ענישה מאוזנת ומידתית.

.27. סופו של יום, סבורה המאשימה, כי יש למקם את העונש הרاءו לנאים כך שתקופת המאסר שיישא תעמוד על 3 שנות מאסר ולצד עונש המאסר בפועל יש להשית על הנאשם מאסר מוותנה, לחיבתו בתשלום קנס ובפיizio למתלווננים.

טיפולו הנאים לעונש:

.28. במסגרת ראיות הנאשם לעונש הוגש הסכם סולחה שנחתם בין הנאשם ומשפחה לבין המתלווננים נשוא האישום השני, אשר במסגרתו שולמו סך 17,000 ₪ כפיזיו על הנזק שנגרם למשאית נשוא האישום השני. הסכם הסולחה התקבל וסומן נ/1.

29. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם עבר בגיל שנתיים ניתוח לב וכי הוא אמר בתקופה הקרובה ניתוח לב נסף. בהקשר זה הוגשה אסמכתא אשר התקבלה וסומנה נ/2.
30. ב"כ הנאשם הסכים, כי עניין לנו במעשים חמורים, אולם בסופו של יום, תוצאות שני האירועים ה证实מו אף ורק לפגיעה ברכוש, כאשר הפגיעה ברכוש נשוא האישום הראשון הייתה קלה. הפגיעה ברכוש נשוא האישום השני הייתה גדולה יותר, אולם בהקשר זה הוגש העתק הסכם הסולחה אשר ממנו עולה, כי משפחת הנאשם שילמה למתלווננים סך 17,000 ל"י. עוד הדגיש ב"כ הנאשם, כי לנายน לא היה כל סכום עם שתי המשפחות שנפגעו ממעשו וכי לנายน התלו אנשים נוספים אשר היו שותפים דומיננטיים בביצוע המעשים. בהקשר זה ציין, כי נעצרו שני אחים שנחקרו בביצוע העבירות, אשר הופלו ע"י הנאשם, אולם בהעדר ראיות מספקות נסגרו התיקים נגדם. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם הודה בכל המיטוס לו בהזדמנות הראשונה.
31. ב"כ הנאשם הפנה עוד לטענת "הגנה מן הצדק" אשר העלה במסגרת ההליכים נשוא תיק זה ואשר נדחתה במסגרת החלטה שניתנה. יחד עם זאת, בהחלטה נקבע, כי הנאשם יכול להעלות טענה זו במסגרת ניהול ההליך בתיק העיקרי ולפיכך, שבב"כ הנאשם והעליה טענה זו במסגרת טיעונו לעונש ובטרם "יגזר דין" של הנאשם. בהקשר זה טען ב"כ הנאשם, כי אין בטענה זו כדי לזכות את הנאשם, או כדי להביא לביטול ההליכים נגדו, אולם יש בכך כדי להביא להקלת מסויימת בעונשו של הנאשם.
32. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם היה בחור צעיר בן 19.5 שנים, בן למשפחה נורמטיבית אשר עד להסתבכותו באירועים נשוא כתוב האישום היה נעדר עבר פלילי מכלמין וסוג. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם ביצע את העבירות בהיותו בן 18 שנה וקצת וכי הינו "בגיר - צעיר", על המשמעות הקמות מכך.
33. ב"כ הנאשם הפנה עוד למסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם ולעליה ממנו והציג בהקשר זה, כי לאחר ששוחרר הנאשם מעצרו הוא שולב בתוכנית טיפולית של עצורי בית מטעם שירות המבחן והתסקרים שהוגש הינו המשכו של אותו מסקיר והוא לטיפול בו החל הנאשם. בהקשר זה הדגיש, כי מהמסקיר עולה, כי עניין לנו בנאים חיוبي ביותר. עוד ציין, כי הנאשם הודה במיטוס לו, מביע חרטה כנה ואמיתית בשל מעשיו וכי לנายน רגשי אמפתיה כלפי המתלווננים והוא מודע לחומרת המעשים ולפגיעה ברכוש המתלווננים. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי ממסקיר שירות המבחן עולה, כי שירות המבחן מעירק, כי מסוכנותו העתידית של הנאשם הינה ברמה בינונית וכי הסתבכותו נבעה מן העובדה שהנายน מילא אחר הוראות אחרים, כמו פרוט בטיעוני שם. עוד ציין, כי שירות המבחן בא בהמלצת להמשיך ולשלב את הנאשם במסגרת תוכנית טיפולית וכי הנאשם נמצא ביום בהליך טיפול שיקומי בעמותת "אפשר" לנימלה מALKOHOL וכי בעית צricht אלכוהול הייתה אחת הסיבות שהביאה את הנאשם לכך ביצוע המעשים. בהקשר זה ציין ב"כ הנאשם, כי הדבר עליה כבר בחקירהו של הנאשם במשפטה ובמסגרת ההליכים בפני שירות המבחן.
34. כן הוסיף ציין ב"כ הנאשם, כי שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית של הנאשם וכי הנאשם מביע נכונות להשתלב בהליך טיפול, כאמור. בסיבות אלו, נוכחות גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות, היותו נעדר עבר פלילי, אורח חייו הנורטיבי, מצבו הרפואי, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט יעדיף את הפן השיקומי על פני הפן ההרטעת. אם ישית בית המשפט על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחריו סוג ובריח, כי הדבר יפגע באורח קשה בנאים ויפגע בסיכוי שיקומו. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם

היה נתון במעצר מיום 29/12/13 ועד ליום 6/2/14 וכי לאחר מכן שוחרר בתנאים מגבלים הכללים מעצר בית מלא לרבות איזוק אלקטרוני. בהמשכם של ההליכים הוקלו תנאי השחרור וכי ביום הנאשם יצא לעובדה סדירה, תחת פיקוח מעבד.

.35. לטענת ב"כ הנאשם מתחם העונש הולם אליו עטרה המאשימה חורג מהעונשים המתאימים במקרה דין וצין, כי בת המשפט, במקרים שונים, הטילו על נאים שהורשו בעבירות הצתה חמורות מלאה בגין הורשע הנאשם כאן, עוני מאסר אשר רצוי על דרך עבודות שירות.

.36. בנסיבות אלו ונוכח כל האמור לעיל, עטר ב"כ הנאשם לסתיה ממתחם העונש הולם, מן ההנמקות שפורטו לעיל.

.37. בדבריו בפני הביע הנאשם צער על המעשים וביקש כי ניתנת לו הזדמנות נוספת. הנאשם צין, כי הוא שגה ורוצה לחזור לביתו ולסייע לאביו אשר עובד בגפו. כן צין הנאשם, כי משפחתו מתגוררת עתה בדירה שכורה וכי הם מעוניינים לרכוש בית.

תסוקיר שירות המבחן:

.38. מהتسוקיר עולה, כי הנאשם בן 19, תושב נצרת, רווק הגר עם הוריו וכי נמצא ביום בתנאים מגבלים של מעצר בית, כאשר הותר לו לצאת לעבודה בפיקוח מפקח. עוד צין שירות המבחן, כי הנאשם מסר, כי בהיותו כבן שבועיים עבר ניתוח לבפתוח וכי מאז הוא נמצא במעקב רפואי. אמו של הנאשם צינה, כי הוא אמר לעבר ניתוח לב שוב בשנה הקרובה.

.39. במסגרת התסוקיר הובאו נתונים אודוט משפחת המוצא של הנאשם וכי שירות המבחן התרשם, כי בני משפחתו של הנאשם מקיימים אורח חיים נורטובי. לדברי הנאשם הוא בגור 11 שנوت לימוד במסגרות החינוך הרגיל, אשר עזב על דעת עצמו את לימודי, לטובת עבודתה. הוריו של הנאשם מסרו, כי הוא ניסה להתנדב ולהתגיים לשירות צבאי, אך לא גויס בשל אי התאמת מסיבות רפואיות. מגיל 17 הנאשם עובד בעבודות מזדמנות כגון שטיפת רכבים ושיפוצים אך ללא יציבות והتمדה. ביום עובד הנאשם בתחום הבניין.

.40. עיון בගילוין הרישום הפלילי מלמד, כי הנאשם נעדר הרשותות קודמות וכי לא תלויים וועדים כנגדו תיקים נוספים. בפגישה עם שירות המבחן הביע הנאשם אחראיות מלאה על ביצוע העבירות, וכן הביע חרטה וצער בגין מעורבותו החמורה בפלילים ופגיעה אחר. הנאשם דיבר את הפגיעה הרגשית והמשית לאחר בעקבות מעשי ולפיכך, שירות המבחן התרשם מיכולת אמפתית כלפי המתלוונים. בנוסף, גילה הנאשם נכונות לתקן ולפיצו בגין מעשי, כפי שהדבר מתבטא בהסקם הסולחה שהציג ולפיו, נרכשה סולחה בין משפחת הנאשם לבין משפחת המתלוון ושולם סך 17,000 ל"י כפיצו למתלוון.

.41. שירות המבחן התרשם, כי מעורבותו של הנאשם קשורה להשפעה חברתיות ולנטיות לרצות ולהזק את דימויו העצמי. לדברי הנאשם, הוא ביצע את העבירות בהיותו תחת השפעת אלכוהול עד כדי שכנות והנאשם דיווח על מאמצים להימנע מצריכת אלכוהול. עוד מסר הנאשם, כי בתקופה שקדמה למעצרו, בעקבות תחשות שעומם וחוסר מעש, הוא התערה בחברה שלעיתים שכלה צריכת אלכוהול, אשר הפכה לאינטנסיבית וככליה התנהגות עוברת חוק בעיתית.

.42. במסגרת הליכי המעצר, הועמד הנאשם בפיקוח מעצר של שירות המבחן, שולב בקבוצה לעצורי בית,

הגיע לכל המפגשים הקבוצתיים והצליח להתבונן בהתנהלות שקדמה למעצרו. ניכר, כי הנאשם מתחילה להבין את הקשר בין צריכת האלכוהול לבין הבחירה שהוא עורך בחיים. הנאשם מגלה הבנה לצורר בסיום טיפול על מנת לחזק את מאਮתו להימנע מצריכת אלכוהול ולבסס אורח חיים תקין, תוך הימנעות משימוש בחומרים ממקרים.

43. שירות המבחן התרשם, כי עסקין בבחור צער הנמצא בשלבי גיבוש זהותו ובשלבים ראשונים של נפרדות משפחתי מוצאו, באופן המותאם לגילו הcronological. הנאשם עבר הילך משמעותי במהלך תקופת הקשר עם שירות המבחן ומזהה את ההליך המשפטי כהזדמנויות לעירicht שינוי חיובי באורח חייו, מה שמייד על יכולת תקשורת טובה וניצני גיבוש זהות תקינה. להערכת שירות המבחן, הנאשם מגלה מודעות ביחס לחלקים האישיותיים שהיו ברקע למעצר והותיר רושם כמו שחווה הרתעה מהתנהלותו של הילך המשפטי כנגדו וכמי המעווני לחזור לחים פרודוקטיביים, ללא התנהגות פורצת גבול.

44. באבחן שנערך לנائم אצל שירות המבחן, עולה רמת סיכון ביןונית להישנות עבירות ברמת חומרה ביןונית. שירות המבחן בדק עם הנאשם את נזקקתו הטיפולית בתחום האלכוהול וכי בכך יחתה, להערכת שירות המבחן, הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק ואלימות מצדו של הנאשם. הנאשם הביע מוטיבציה ורצון לעירicht שינוי באורח חייו המתוואר לפני המעצר, תוך ביתוי מוכנות מילולית להשתלבות בקשר אבחוני וטיפול עם מסגרת טיפולית בתחום ההतמכריות. לפיכך, המליץ שירות המבחן על אבחן מקיף בתחום דפוסי צריכת האלכוהול של הנאשם במסגרת מרכז "אפשר". בשלב זה הנאשם טרם ערך הפניה למסגרת מסיבות טכניות שאין קשרות אליו.

45. שירות המבחן סבור, כי יש מקום להעמקת הילך הטיפול של הנאשם במסגרת מרכז "אפשר" לטיפול בנפגעי אלכוהול, הנאשם הופנה למסגרת זו וביטה נוכחות לעירicht טיפול ממושך במסגרת זו. שירות המבחן התרשם מרציניות כוונוניו ויכולותיו של הנאשם להיתרם מקשר טיפול צזה וראה חשיבות לנצל את הילך הפלילי על מנת למן את הילך הטיפול שיקומי בו החל הנאשם כבר בתקופת פיקוח המעצר. בכך, יגברו סיכון השיקום ויפחת הסיכון להישנות התנהגות חמורה, כמתואר בכתב האישום המתוקן.

46. שירות המבחן סבור, כי ניתן כבר בשלב זה להעמיד את הנאשם בצו מבחן של שירות המבחן למשך תקופה של שנה וחצי, במהלך יעקב שירות המבחן אחר מצבו של הנאשם ולאחר דפוסי השתייה שלו. למורות שהוצעו אישורים על תשלום כספי במסגרת הסולחה, סבור שירות המבחן, כי יש מקום להטלת פיצוי בצו של"צ בהיקף של 100 שעות, זאת בנוסף לצו המבחן, כאמור.

דין והכרעה:

47. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות נשוא כתוב האישום המתוקן על שני חלקיו ואשר עניין, שתי עבירות הצתה שביצע הנאשם, כמפורט לעיל. איןני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצע הנאשםDOI בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתוב האישום המתוקן, אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדובר הן بعد עצמן.

48. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט נדרש לעירicht בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש הולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוו לנאים בתוך המתחם או סטייה ממנו, אם

החוק מאפשר זאת והנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 **מוחמד סעד נגד מדינת ישראל** (5/8/13).

49. לצורך קביעת מתחם העונש הולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות העונשה הנהוגה ובcheinת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה. לצורך קביעת העונש הרاءו לנאים, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אין קשרות ביצוע העבירה בכלל זה, נתוני העונה ונסיבות האישיות.

50. במקרה דנן, כתב הנאשם כולם בחובו, כאמור, שני אישומים שונים ונפרדים הכלולים בחובם שני איורים שונים ומואבחנים, אשר בוצעו בנסיבות זמן שונות ומרוחקות זו מזו, בנסיבות ביצוע שונות ובנסיבות שונות. בנסיבות אלו, הרי שעניינו לנו בשני מקרים שונים ומואבחנים אשר בשליהם יש לקבוע שני מתחמי עונש הולמים שונים.

ומן הכלל אל הפרט:

קביעת מתחם עונש הולם נשוא האישום הראשון:

51. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצעו הנאשם בהקשר זה הינם שלום הציבור וביטחונו, כמו גם שלום רכושו של הציבור. בمعنى, כפי שפורטו בהרחבה לעיל, עשה הנאשם כדי לפגוע באופן מוחשי וממשי בערכים מוגנים אלו.

52. באשר למידניות העונשה הנהוגה, הרי שבתי המשפט שבו והדגישו את החומרה היתר הגלומה בעבירות הוצאה ציינו פעמי אחד פעם, כי יש להשית בגין עבירות אלו עונשה מרתיעה בדמות מאסרים בפועל של ממש, נוכח הסכנות הכרוכות בעבירה זו. כך ראה ע"פ 3210/06 **עמאра נגד מדינת ישראל** (14/3/07), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

**"לדיינו הוצאה במקום שבו חי אדם הוטלו או יכול היו להיות
מוטלים בכף מצדיקה כלל מאסר של שנים ממושכות, על פי
הכוונתו של המחוקק, ואורכה המדויק של התקופה יקבע בכל
מקרה לגופו".**

כן נקבע, כי הוצאה נתפסת כעבירה חמורה, לא רק בשל הסכנה האיניהרנטית הטעואה בה, אלא גם בשל המסר העברייני האלים העולה ממנה, מסר שיש בו כדי להטיל אימה ופחד ולפגוע בתחשות הביטחון האישי של הציבור. ראה בהקשר זה ע"פ 4311/12 **AMILAD SORI נגד מדינת ישראל** (ניטת ביום 15/10/12) וכן ראה ת"פ (מחוזי נצרת) 31994-10-12 **מדינת ישראל נגד מהראן עיסא** (פורסם בנו - 25/4/13), שם ציין בית המשפט (כב' השופט אטרש), כי עיון בפסקתו של בית המשפט העליון, מגלה, כי רף העונשה בעבירות הוצאה אינם אחיד וכי במסגרת שיקולי העונשה, על בית המשפט ליתן דעתו, בין היתר, לנסיבות המעשה, לפוטנציאלי הסיכון לח"י אדם ולרכוש הגוף במעשה הוצאה, לתכנון המוקדם ולעבורי הפלילי של הנאשם. אין מקרה אחד דומה לשנהו וכי כל מקרה נבחן על פי נסיבותיו הפרטניות ובהתאם לעיקרון העונשה האינדיווידואלית.

53. כן ראה ע"פ 4311/12 **AMILAD SORI נגד מדינת ישראל**, אשר הוזכר לעיל, שם הורשע המערער על

פי הودאות בעבירה של הוצאה, כאשר על פי כתוב האישום הגיע המערער לרכבה של המתלוונת, שבר את שמתה הרכב האחורי והשליך ניר בוור למושב האחורי של הרכב. בית המשפט ביצע את מעשה הוצאה לאחר שהבן, כי המתלוונת אינה מעוניינת בקשר עמו. בית המשפט המוחז' גזר על המערער מאסר בפועל בן 9 חודשים בגין עונשים נלוויים. מדובר בנאשם צער, ללא עבר פלילי, בעל אורתח חיים נורטטיבי וכי המלצה שירות המבחן הייתה חיובית. בית המשפט העליון העמיד את העונש על 6 חודשים מאסר בפועל בגין שירות בעבודות שירות.

- .54. כן ראה ע"פ 7045/12 **אלטנאי נתנאלי נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 13/3/11), שם השית בית המשפט המוחז' שנת מאסר בפועל בגין עונשה נלווה על מושע שהורשע בעבירה הוצאה.
- .55. כן ראה ע"פ 123/13 **מסארווה תיסיר נגד מדינת ישראל** (18/3/13), שם הורשע המערער בעבירה של הוצאה ובଉירה של חבלה ממיזד לרכב. המערער שפרק בנזון על משאית המתלוון והוצאה. כתוצאה מהוצאה נגרם למשאית נזק בסך 47,000 ל"נ. המערער בן 33 שנים, נשוי ואב ל - 4 וכי לחובתו הרשותות קודמות בגין עבירות אלימות וUBEIROT NOSFOOT. בית המשפט המוחז' גזר על הנאשם מאסר בפועל במשך 26 חודשים בגין עונשה נלווה. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע, וכי העונש שנגזר על המערער הולם את ביצוע העבירות בהן הורשע ומאזן היטב בין שיקולי העונשה השונים. עוד צוין, וכי בין הנאשם למלוון נערכו הסכם סולחה, אולם המערער לא חתום עליו.
- .56. כן ראה ע"פ 3947/12 **שאדי סאלח נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 12/12/10), המערער הורשע בעבירות הוצאה והסגת גבול והושתו עליו 14 חודשים בגין, בגין עונשה נלווה. מדובר במערער צער, נורטטיבי שהיו היה מעורבות הראשונה בפלילים. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע שהעונש שהושת עליו מידתי ומואzon.
- .57. באשר לנסיבות הקשורות ביצוע העבירה נשוא האישום הראשון, צוין, וכי הנאשם הצית אש בתוך בניין מגורים, הוצאה אשר עלולה הייתה להביא לתוצאות הרות אסון. עוד צוין, וכי הנאשם הגיע לדירה ביחד עם אחרים, כשהאמתחם נשק וחומר דליק וכי נוכחות נסיבות ביצוע העבירה והמעשים, כפי שהדבר מקבל את ביטויו בעבודות האישום הראשון, הרי שאין מדובר במעשים אשר בוצעו על רקע גחמה רגעית, אלא מעשים אשר הינם פרי תכנון מוקדם וכי הגעת הנאשם הייתה מתוכננת ומתוזמנת מראש.
- .58. עוד צוין, כי לכארה, הנאשם אינו קשור לסיכון העומד בסיס המעשים שביצע ואולם, למרות זאת, הנאשם נטל חלק מהותי ביצוע המעשים והUBEIRAH וה策劃 לאחרים נשוא האישום הראשון וכי הנאשם ואדם נוסף שפכו נזול דליק על דלת הכניסה ועל הרצפה בסימון לדלת וכי הנאשם הוא זה שהציג את הנזול הדליק באמצעות מצית.
- .59. עוד צוין, כי בעת ביצוע הוצאה, שבו שניים מילדי המשפחה בבית, אולם הנאשם לא היה מודע לעובדה זו.
- .60. באשר לנזק שנגרם מעשי העבירה, הרי שבשל מעשים אלו נגרם נזק לדלת הכניסה ועשן חדר לתוך הבית. למקום הוזעקו כוחות משטרת וביבוי, אשר כיבו את הדלקה. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הרי שרבות דבר על פוטנציאלי המסוכנות הטמון בעבירה הוצאה ואולם לא ניתן להתעלם, כי בסופו של יומם, הלכה למעשה, הנזק שנגרם בשל מעשי הנאשם הינו נזק לרכוש בלבד, בהיקף שאינו גדול.

61. באשר לנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, הרי שאין בנסיבות נימוק אשר בשלו יש כדי להצדיק ביצוע מעשים חמורים אלו, הרואים הם לכל גנאי ואולם, לא נעלמה מעוני טענת הנאשם, כפי שהדבר קיבל את ביטויו הנטעוני בא כוחו והן בתסוקיר שירות המבחן אשר הוגש, כי הנאשם ביצע את המעשים על רקע שתית אלכוהול. יחד עם זאת, גם בטענה זו אין כדי להצדיק ביצוע מעשים כגון אלו, כמו גם לא נעלמה מעוני טענת המשימה בהקשר זה, כי הדבר לא קיבל את ביטויו בעובדות כתוב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, או בחומר הראיות, זאת בהתאם לaioshom הרាទון, בשונה מהאישום השני.
62. כן תצין העובדה, כי הנאשם היה כבן 18 שנים וקצת, על גבול הקטינות ולפיכך, עניין לנו למי שהוא "בוגר - צעריר", סוגיה אשר הינה רלוונטיות גם לקביעת מתחם העונש ההולם ואולם, הנאשם הבין את חומרת המעשים ויכול היה להימנע מהם.
63. כן יצינו טיעוני ב"כ הנאשם, כי הנאשם הסתבר במעשיו כאן לאחר שמלוא הוראות אחרים שהרגיש כפיפות להם, פחד מהם ואולם, כאמור, גם בכך אין כדי להצדיק ביצוע מעשים אלו.
64. בנסיבות העניין, בשום לב לערכיהם החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה שביצעת הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם נעה במקרה דנן בין 8 חודשים מסר בפועל לבין 24 חודשים מסר בפועל בצויר עונשים נלוויים.

קביעת מתחם העונש ההולם באשר לaioshom השני:

65. האמור והמצionario בהקשרו של aioshom הראשון בקביעת מתחם העונש ההולם, בשינויים המחויבים, נכון ויפה גם בהקשרו של aioshom השני. כך יפה הדבר בהקשרם של הערכיהם החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה שביצעת הנאשם של aioshom השני ומידת הפגיעה בהם. אמןם בהקשרו של aioshom השני נגרם נזק נרחב יותר לרכוש, הינו המשאית ואולם, בהקשרו של aioshom הראשון, הרי שני ילדי המשפחה לנו בדירה בשעת המעשה ועשן חדר לבitem.
66. מדיניות הענישה הנהוגה כפי שהיא באהן בחלוקת הכללי והן בחלוקת הפרטני בהקשרו של aioshom הראשון, יפה היא רלוונטיות גם לעניינו של aioshom השני, בשינויים המחויבים הנדרשים בהקשר זה.
67. באשר לנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, גם בהקשרו של aioshom השני ראוי לציין, כי עניין לנו במעשה אשר הינו פרי תכנון מוקדם, שעה שהנאים הציגו בبنזין דליק, אותו שפר על המשאית והציגה באמצעות מצית. עוד יציין, כי הנאשם ביצע את המעשה לבקשתו של אחר וכי כתוצאה מהמעשה ניצת חלקה הקדמי של המשאית ונגרם לה נזק. האש כובתה ע"י המתлонן ובני משפטו.
68. גם בהקשרו של aioshom השני, נראה, כי הנאשם אינו קשור לסיכון העומד בסיס המעשים שביצע ואולם, הנאשם ביצע את המעשה באופן מלא, לבדו, כשהוא נושא בכל האחריות לביצוע המעשה ולתוצאותיו.

69. כאמור, כתוצאה ממשאיו הנאשם, נגרם למשאית נזק, ואולם יזכיר, כי אין כתוב aioshom כולל בחובו אומדן נזק ספציפי בהקשר זה. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע המעשה, הרי שהדברים שזכירו בהקשרו של aioshom הראשון יפים גם בהקשר זה. עסקיים ברוכב אשר עלול היה להישרפף כליל בנקול, בעיקר כאשר הוצאה כוונה לחלוקת הקדמי של המשאית בסמוך למנוע, שעה שאוותה משאית חונה

בสมוך לכלי רכב אחרים ובקרבתם של בתיהם מגורים. כך יצוין, כי האש כובתה ע"י המתלון ובני משפחתו.

.70. באשר לנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, הרי שאין בנמצא נסיבה אשר בשלה יש כדי להצדיק ביצוע מעשה חמור כגון דא, באשר ראוי הוא לכל גנאי ואולם, כאמור, גם בהקשר זה לא נעלמו מעני טיעוני ב"כ הנאשם באשר לנסיבות אשר בשלהן בא הנאשם לכדי ביצוע העבירה, על שני אדניהן, הן סוגיות ההיגדורות אחר אחרים והן סוגיות השכרות. גם בהקשר זה, הרי שהסתיגיות המאושרה כפי שיפורטו בהקשרו של האישום הראשון, מונחות בפני גם בהקשרו של אישום זה.

.71. בנסיבות אלו ובזיקה לערכיהם החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה שביצע הנאשם בהקשרו של אישום זה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, אני סבורוה, כי מתחם העונש הולם שקבענו בעניינו של האישום הראשון, היינו בין 8 חודשים מאסר בפועל לבין 24 חודשים מאסר בפועל, יפה גם בהקשרו של האישום השני. לא מצאת, כי בשינויים המשמעותיים בין המעשים נשוא האישום הראשון לבין האישום דנן, כמו גם נסיבות ביצוע העבירה, יש כדי להביא לשינוי מוחשי היורד לשורשו של עניין, עד כדי קביעת מתחם עונש הולם שונה לכל אחד מן האישומים. בדרך זו אף ראו לילך ב"כ הצדדים בטיעוניהם לעונש, דרך הרואה בעניין בנסיבות אלו ולפיכך, אלך בה גם אני.

קביעת העונש הרاءוי לנאשם:

.72. בבא בית המשפט לקבוע מהו העונש הרاءוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אין קשורות ביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העונה ונסיבותו האישיות של הנאשם.

.73. כך סבורה אני, כי אין מקום במקרה Dunn לסתות ממתחמי העונש הולמים כפי שקבעו לעיל לחומרא או לקלוא וכי יש לגוזר את דיןו של הנאשם בתחום מתחמים אלו.

.74. בהקשר זה ראו לציין, כאמור, כי עניין לנו بما שהוא בגיר, זאת בשונה مما שהוא קטן ואולם, יצוין, כי הנאשם היה על גבול הקטינות במועד ביצוע העבירות ובוודאי שעניין לנו بما שהוא "בגיר - צעיר", על המשמעות הרוחניות הקומות מכך.

.75. עוד יצוין, כי אין בנמצא אינדיקציה לפגיעה חריגה במשפחה הנאשם, אם יושת על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחריו סורג ובריח, מעבר לפגיעה הטבועה בכל מקרה, בהשתת ענישה כגון דא. עניין לנו בנאשם צער, המתגורר עם משפחתו ואשר אין בנמצא בני משפחה או קטינים הסמוכים על שלוונו.

.76. עוד יצוין האמור בתסוקור שירות המבחן ולפיו, שירות המבחן העיריך, כי רמת הסיכון הנש��פת מnan האשם אינה ברמה בינונית להישנות עבירות ברמת חומרה בינונית.

.77. מאידך, תצוין הודהת הנאשם הן בהליך חקירתו במשטרת, כפי שהדבר קיבל את ביטויו בטיעוני ב"כ הצדדים לעונש והן בבית המשפט, שעה שבזהדתו עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת עדים רבים ובכלל זה, המתלוננים, על המשמעותיות הקומות מכך.

.78. עוד יצוינו נסיבותו האישיות של הנאשם, נסיבותו המשפחתית, מצבו הרפואי כפי שהוא נפרש בפני וכי הדבר מקבל את ביטויו באסמכתה נ/2 שהוגשה.

.79. עוד תצוין העובדה, כי עניין לנו بما שהוא נעדר כל הרשות קודמות וכי זהו לו עשייתו הראשונה בפלילים וכי על דרך הכלל, נראה, כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמלי.

- כפי שפורט בהרחבה לעיל, נשוב ונפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם על ליבתו והמליצה המובאת בסופו. מהתסקיר עולה, כאמור, בין היתר, כי הנאשם עבר הליך טיפול במסגרת פיקוח מעצרים והבע נוכנות של ממש להשתלב בהליך טיפול כצופה פנוי עתיד. אף שירות המבחן התרשם מנוכנותו האמיתית והכנה של הנאשם להשתלב בהליך טיפול כזה ומקייםה של נזקקות טיפולית משמעותית ובא בהמלצתה להשית על הנאשם צו של"צ, חיובו בתשלום פיצויים וכן העמדתו בצו מב奸 למשך 18 חודשים במסגרת יישירו הנאשם וישולב בהליך טיפול.
- כן ראיו לציין את הצער והחרטה שהביע הנאשם בשל המעשים, כפי שהדבר קיבל את ביטויו בדברי הנאשם בפני, בתסקיר שירות המבחן שהוגש ובטיעונו בא כוחו לעונש.
- עוד ניתן הסכם הסולחה שהוגש ואשר התקבל וסומן נ/1, המתיחס לאיושם השני ואשר במסגרתו שולם סך 17,000 ₪ למתלווננים נשוא האישום השני.
- עוד ראיו לציין את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות נשוא שני האישומים, שעה שאליה בוצעו בשנת 2013, במרחך של 30 ימים אחת מהשנייה וכי מאז לא נרשמה לחובת הנאשם עשייה נוספת בפליליים. עוד תזכיר העובדה, כי הנאשם שהוא במעצר מאחריו סורג ובריח למשך תקופה ולאחר מכן, שוחרר בתנאים מגבלים שככלו, בין היתר, מעצר בית מלא ואיזוק אלקטרוני, תנאים אשר שונים בהיקפם בהמשך ההליכים.
- בנסיבות העניין ותוך שקלול הניסיות אשר אין תלויות ביצוע העבירות וזאת בהתייחס לאיושם הראשון והשני, אני סבורה, כי ראוי למקם את העונש הראיו לנאים ברף הנמוך של מתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל, אך לא בצד הקיצון שביהם. בהקשר זה ניתן, כי עניין לנו בবיגר, זאת בשונה מי שהוא קטין, האמור בלבית התסקיר, הערכת הסיכון הבינוני ומאיידר, נתוני העוסה, נסיבותו האישיות והרפואיות, ההליך הטיפולי בו נטל חלק, האמור בתסקיר שהוגש בעניינו והמליצה שהובאה בסופו, היותו נעדר עבר פלילי, הודאת הנאשם, החרטה והצער שהביע בשל המעשים, הסכם הסולחה נשוא האישום השני והפיקויים ששולם במסגרתו יתר ההנמקות שפורטו בהרחבה לעיל.
- ב"כ הנאשםתייחס בטיעונו לעונש לטענת "הגנה מן הצד", אשר במסגרתה טען לאכיפה בררנית, שעה שהמעורבים האחרים בפרשה לא הועמדו לדין ולא הוגש כתב אישום בעניינם. בהקשר זה הבירהה המאשימה, כי הבסיס לקבלת החלטות בעניינו של הנאשם שבפניו, זאת בשונה מעניינים של המעורבים האחרים, הינו בסיס ראייתי ובית המשפט נעדר יכולת, מעבר לאמור לעיל, להתייחס לסוגיה זו בשם לב להצחתה המאשימה ושעה שזו מציה, בשונה מבית המשפט, בחומר הראות הכלול והצחרתה באשר לנימוקים אשר בשליהם מנעה מלהעמיד לדין את המעורבים הלאוראים האחרים בפרשה.

- ב"כ הנאשם עתר עוד, כי בית המשפט יחרוג ממתחמי העונש ההולמים וזאת משיקולי שיקום. בנסיבות העניין, אני סבורה, כי אין מקום לעשות כן. לא ניתן להתעלם מחומרת המעשים שביצע הנאשם, חומרה רבה המקבלת משנה תוקף נוכח העובדה, כי עניין לנו בשני אירופאים שונים ונפרדים בהם עשה הנאשם כדי להציג, כפי שפורט לעיל. לא זו אף זו, הנאשם אمنם נטל חלק בהליך טיפול במסגרת פיקוח מעצר תחת כנפי שירות המבחן ואולם, לא ניתן לומר, כי עניין לנו בכך שעבר הליך טיפול ארוך, משמעותי, שורשי ומוחשי, הנפרש על פני תקופה ארוכה ומשמעותית ועניין לנו בכך שנמצא בתחילתו של טיפול, גם אם זה מבורך, הרי שאין בשלו כדי להצדיק סטייה ממתחמי העונש ההולמים משיקולי שיקום,

בזיקה למקבץ המיעשים שביצעו הנאשם והחומרה היתריה הגלומה בהם.

87. עוד סבורה אני, כי בנסיבות העניין, ראוי להשิต על הנאשם עונש כולל בגין המיעשים נשוא שני האישומים שביצעו הנאשם, נוכח טיבם של אלה, מרחק הזמן אשר אינו גדול ביניהם ולגופו של עניין.

88. בנסיבות העניין, אני סבורה, כי ראוי להשיט על הנאשם, כאמור, עונש מאסר בפועל לתקופה מוחשית Mach'ar Midatit Ma'idur, אשר תעלת בקנה אחד עם מתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל ועם מקום העונש הרואי לנאשם במתחמים אלה. כן ראוי להשיט על הנאשם מאסרים מותנים אשר יהיו כ"חרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם צפופה פנוי עתיד. כן ראוי לחיב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוונים נשוא האישום הראשון בלבד, זאת בשונה מהמתלוונים נשוא האישום השני, בזיקה לעולה מהסתכם הסולחה נ/1, שהוגש. בנסיבות העניין, נוכח תקופת המאסר בפועל שתושת על הנאשם, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, גלו הצער, חיובו בתשלום פיצוי למתלוונים נשוא האישום הראשון והפיצוי שכבר שולם למתלוונים נשוא האישום השני, אני נמנעת מלחייב את הנאשם בתשלום קנס.

89. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיטה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 18 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו מיום 13/12/29 ועד ליום 14/2/6, כפי טיעוני ב"כ הנאשם.

פתחה הדרך בפני המשימה להגיש הودעה מטעמה בהקשר זה וזאת תוך 5 ימים מהיום.

לעינוי בעוד 7 ימים מהיום.

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי וה坦אי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסווג פשע, או כל עבירת רכוש מסווג פשע, או עבירת הצתה וירושע בגין אחת מלאה.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי וה坦אי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסווג עוון, לרבות איום, או כל עבירת רכוש מסווג עוון וירושע בגין אחת מלאה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוונים נשוא האישום הראשון, משפחת ابو לאשין (עד תביעה 22, 23 ו- 24) ביחד בסכום כולל של 5,000 ₪. סכום זה יופקד בעבורם בקופת בית המשפט ב - 5 שיעורים חדשניים, שווים ורכזפים בסך 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד לא יואר מיום 15/12/1 ו- 1 לכל חדש אחריו. אי עמידה באחד התשלומים במועד תגרור תוספת פיגורים כדין.

ה. נוכח האמור והעולה מהמסמך נ/1, אני נמנעת מלחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוונים נשוא האישום השני.

ו. כאמור, ובנסיבות העניין, אני נמנעת מלחייב את הנאשם בתשלום קנס.

90. נוכח האמור בתסקירות שירות המבחן והמליצה המובאת בסופו, אני באה בהמלצתה לשפטונות שב"ס לשקל בחייב שילוב הנאשם בהליך טיפול לగמילה מאלכוהול בין כותלי בית הסוהר והכל על פי שיקול דעתם המחזקוי.

הודעה זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

גזר הדין הוקרא בנווכחות הנאשם וב"כ הצדדים ביום 24/9/15 והוא מפורסם עתה על הנמקותינו.

המציאות תמציא העתק מגזר הדין בדחיפות לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ז תשרי תשע"ו, 09 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.